

HIT ÁLTAL

Túrmezei Erzsébet

Túrmezei Erzsébet: HIT ÁLTAL

Egy himnuszt hallok elnémíthatatlan
századokon át új meg új alakban.
Az énekes nem egyszer névtelen.
Nem is ő énekel: a kegyelem!
S az egész földről láthatatlan karban
száll ég felé a csodálatos dallam,
és a fül fenséges harmóniát hall.
Figyelj! „Hit által! Hit által! Hit által!'

Azok sorában, akik énekelnek,
van kemény férfi, félénk, gyenge gyermek,
roskadt öreg, remegő szívű asszony...
De nincs perc, hogy e himnusz elhallgasson.
Mert szájról szájra, szívről szívre kel.
Némíts el egyet, ezer énekel.
Új meg új hang, de ugyanaz a dallam.
Néha leborulok, hogy tisztán halljam,
tele frissességgel, zengő csodákkal.
Hallod? „Hit által! Hit által! Hit által!'

Isten Lelke vezényel. Egyet int,
és új énekes lép elő megint.
Így int neked, és így intett nekem.
Meghallja, ha elnémul énekem,
és fáj neki egyetlen hang hiánya,
amint a nagy egészet dirigálja,
s az örök himnusz zúgva, zengve szárnyal:
Igen! „Hit által! Hit által! Hit által!'

Érzem, rajtam a Karmester szeme.
Énekelni, kezdeni kellene,
hogy munkám, harcom, életem, halálom,
minden szavam, minden szívdobbanásom
ezt, ezt az egyet zengje szüntelen!
Láthatatlan kar énekel velem:
testvéreim hangja körülölel.
Nem, a himnusz ma sem némulhat el,
legyen a dallam bármilyen nehéz.
Szemünk a Karmester kezére néz,
és minden olyan egyszerűvé válik.
Ő segít énekelni mindhalálig
szolgálatlaltal, élettal és halállal
ma is: „Hit által! Hit által! Hit által!'

Forrás: www.keresztenydalok.hu